# GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACŢIUNEA ŞI ADMINISTRAŢIUNEA:
BRAŞOVŪ, piaţa mare Nr. 22.

„GAZETA“ IESE ÎN FIECARE ĐI.

Pe unū anū 12 fior., pe şése lunī 6 fior., pe trei lunī 3 fior
România şi străinătate:
Pe anū 40 fr., pe şése lunī 20 fr., pe trei lunī 10 francī.

ANULŪ L.

SĔ PRENUMERĂ:
la poşte, la librării şi pe la dd. corespondenţī.

ANUNŢIURILE:
O seriă garmond 6 cr. şi timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrisorī nefrancate nu se primescū. — Manuscripte nu se retrămitū.

Nr. 263. *Dumineca, 29 Noemvre (11 Decemvre).* 1887.


## Braşovŭ, 28 Noemvre 1887.

Marele consiliu militarŭ din Viena întrunitŭ Joia trecută sub preşedinţa Maiestăţii Sale a decisŭ, după cum se asigură, de a nu lua deocamdată nicī o mĕsură pentru înmulţirea trupelorŭ în Galiţia. Numai pentru casulŭ, când Rusia şī-ar continua concentrările de trupe, s'a stabilitŭ modulŭ de procedere, Se vede din tóte că cercurile conducĕtóre ale monarchiei se străduescŭ a evita orī-ce pasŭ pripitŭ, care s'ar puté tâlmăcì ca o provocare a Rusiei.

Acéstă măsură de precauţiune este justificată, mai alesŭ décă se va adeverì ceea ce se scrie într'o corespondenţă diplomatică din Berlinŭ cătră „Kölnische Zeitung“, că adecă esistă bănuiala, cumcă Rusia prin concentrările de trupe la graniţa galiţiană vrea sĕ facă numai presiune asupra Austriei, ca sĕ cedeze în cestiunea bulgară.

O asemenea presiune se crede, după cum scrie „Liberté roumaine“, că voesce sĕ eserceze Rusia şi asupra Turciei, în vederea unei regulărī fórte apropiate a cestiunei bulgare, prin aceea, că concentréză mereu trupe rusescī în Armenia.

Dér cercurile militare se uită cu alţī ochī la aceste concentrărī şi le iau în seriosŭ. Astfelŭ ḑice o scriere militară apărută ḑilele aceste în Hanovera sub titlulŭ „Viitorulŭ rĕsboiu alŭ Rusiei“, că pentru Austria se arată necesitatea absolută de a lua ofensiva, cu atâtŭ mai multŭ, cu câtŭ o înaintare a trupelorŭ austriace asupra Varşoviei ar lipsi pe Rusia de cele mai puternice base de aprovisionare.

Temerea, că pregătirile de rĕsboiu ale Rusiei potŭ avé unŭ caracterŭ seriosŭ se întemeiéză şi pe faptulŭ, că influinţa rusă în Parisŭ a câştigatŭ fórte multŭ terenŭ. Astfelŭ se raportéză ḑiarului „Post“ din Londra, că cercurile diplomatice transpunŭ punctulŭ de greutate alŭ crisei la Paris, unde influinţa Rusiei e fórte activă, şi acésta o constată şi scirile oficióse din Viena.

Ba împrejurarea, că noulŭ preşedinte alŭ republicei a însărcinatŭ ma iîntéiu pe Goblet cu formarea cabinetului a produsŭ o impresiune penibilă în Berlinŭ, unde se crede că Goblet, pe când era colegŭ în ministeriu cu Boulanger, voia sĕ împingă lucrurile la unŭ rĕsboiu între Francia şi Germania. Acum se vorŭ fi mai liniştitŭ politicii germanī, după ce Goblet a refusatŭ sarcina de a forma ministeriulŭ şi în loculŭ lui a fostŭ chiămatŭ Fallières. Deplinŭ liniştiţī însĕ nu vorŭ fi cei din Berlinŭ nicī acum, deórece ei ţinŭ că Preşedintele Sadi-Carnot nu are energia cuvenită spre a pune stavilă politicei de revanşă şi deórece suntŭ informaţī, că Rusia susţine relaţiunī cu notabilităţile de frunte dintre politicii de revanşă francesī.

La acésta se mai adauge şi împrejurarea, că o parte a pressei francese dă vina Austriei, că prin atitudinea sa în cestiunea bulgară a pricinuitŭ concentrările de trupe în Polonia ruséscă. Faţă cu asemenī acusărī ale unorŭ foi francese şi ale pressei rusescī, ḑiarele oficióse şi neoficióse din Viena au primitŭ, se crede, avisulŭ de a documenta, că imputările ce i se facŭ politicei austro-ungare, că ea ar fi dusŭ pe prinţulŭ Ferdinand de Coburg în Bulgaria, unde ar voì sĕ-lŭ folosésca ca instrumentŭ, suntŭ neadevĕrate.

Interesantă estŭ o nouă versiune, ce vine din Parisŭ şi după care mĕsurile militare luate de Rusia la graniţa Germaniei şi Austriei se esplică prin faptulŭ alianţei triple. Acele puterī, se ḑice, carī nu facŭ parte din acésta alianţă, trebue sĕ fiŭ acum mai îngrijite de siguranţa lorŭ. Militarī însemnaţī ruşī au declaratŭ că în casulŭ unui rĕsboiu Rusia nu póte mobilisa aşa iute ca Austria şi Germania şi că prin urmare trebuie sĕ ia de cu vreme mĕsurī ca sĕ delĕture pericululŭ, ca cu câteva corpurī de armată sĕ fiă ocupată Polonia rusésca înainte de ce ar puté mobilise Rusia trupele sale.

Orī care ar fi însĕ motivulŭ concentrărilorŭ de trupe, ajunge că aceste concentrărī se facŭ şi că ele ascundŭ în sine pericululŭ unui rĕsboiu. Tóte foile din străinătate se ocupă esclusivŭ cu acéstă mare cestiune a raporturilorŭ dintre cele trei împĕrăţii nordice, pretutindenī cestiunea este considerată dér ca fórte seriósă, décă şi nu tocmai de totŭ acută.

In împrejurările de faţă Rusia are sĕ ḑică celŭ din urmă cuvêntŭ şi cu încordare se aşteptă sĕ se audă vocile pressei russe şi a guvernului din Petersburgŭ, mai alesŭ după ce acum se vorbesce şi de-o nouă lovitură de statŭ, ce se pregătesce în Bulgaria.

---

## Conferinţa militară din Viena.

Precum ni s'a comunicatŭ prin telegramă, alaltaerī s'a ţinutŭ in Viena o conferinţă militară, care a duratŭ peste trei óre, sub preşedinţa Maiestăţii Sale. La conferinţă au luatŭ parte: Archiducele Albrecht, contele Bylandt-Reidt, ministru de rĕsboiu, contele Kalnoky, ministrulŭ landwehrului Welsersheimb, ministrulŭ honveḑilorŭ Fejervary, şefulŭ statului majorŭ generalŭ br. Beck şi mai mulţī alţī oficerī de statŭ majorŭ.

In conferinţă s'au discutatŭ şi s'au stabilitŭ mĕsurile pregătitóre, pentru a uşura in viitorŭ sporirea trupelorŭ dislocate in Galiţia. S'a luatŭ apoi decisiunea, ca deocamdată sĕ nu se trimétă intărirī de trupe în Galiţia şi peste totŭ sĕ nu se ia niscai mĕsurī de precauţiune deosebite; numai décă Rusia va continua încă mai departe cu mĕsurile sale militare, atuncī se vorŭ lua şi din partea Austro-Ungariei mĕsurī corĕspunḑĕtóre.

De asemenea deocamdată nu e vorba de conchemarea unei conferinţe comune, la care sĕ ia parte miniştrii austriacī şi miniştri ungurī. Se pare, precum spunŭ foile din Viena şi din Pesta, că cercurile conducĕtóre ale monarchiei vreu sĕ se ferésca de orī-ce pasŭ, care s'ar puté interpreta în Rusia ca o provocare.

---

## Opiniunea pressei francese
asupra
### alegerii noului preşedinte de Republică.

(Coresp. part. a »Gaz. Trans.«)

*Parisŭ*, 5 Decemvre 1887.

După cum de sine se póte înţelege, opiniunea pressei francese e fórte variată. Deşi personalitatea lui Sadi Carnot din punctŭ de vedere politicŭ a fostŭ puţinŭ marcantă, astfelŭ că n'a pututŭ sĕ deştepte nicī ura, nicī devotamentulŭ fanaticŭ alŭ nicī unei partide, totuşī părerile şi sentimentele suntŭ aḑī fórte împărţite.

Cu tóte acestea, făcêndŭ bilanţulŭ generalŭ, vomŭ vedé că o deosebită satisfacţiune predomină pretutindenī dela alegerea lui Sadi Carnot incóce

*

Sĕ incepemŭ decī revista ḑiarelorŭ, dândŭ intâietate pressei oportuniste, apoi celei monarchiste şi sĕ terminămŭ cu cea purŭ republicană

»*République Française*« n'are nimicŭ in contra lui Sadi Carnot, dér atribue alegerea lui desinteresămêntului lui Jules Ferry. Étă ce ḑice acestŭ organŭ de publicitate:

»*Jules Ferry* n'a hesitatŭ. Cu acelŭ distinsŭ patriotismŭ, cu acelŭ nobilŭ desinteresămêntŭ de care deja a datŭ probe patriei, dênsulŭ s'a adresatŭ amicilorŭ sĕi politicī că 'şī retrage candidatura sa, rugându'i sĕ-şī concentreze voturile lorŭ asupra candidatului ce se găsea în fruntea scrutinului.«

Cuvintele acestea ne aducŭ aminte, ḑice „*L'Intransigeant*“, fabula cu vulpea şi strugurii.

„*Le National*“ ḑice:

»Noi vedemŭ în atitudinea lui Jules Ferry, a acestui patriotŭ francesŭ atâtŭ de pe nedreptŭ calumniatŭ, o deosebită corectitudine politică. Deplângemŭ pe acei abominabilī speculatorī d'unŭ rĕsboiu civilŭ, carī au afirmatŭ că elŭ ar fi pactisatŭ cu monarchia“.

*

„*Le Moniteur Universelle*“ scrie:

„Preşedintele Congresului a proclamatŭ erī preşedinte alŭ Republicei pe Sadi Carnot, — — *pe unŭ periodŭ de şépte anī.* Formulă secă! Lovitura ce au dat'o republicanii singurī constituţiunii lorŭ nu mai e reparabilă. In ḑiua, în care se va forma în Parlamentŭ o altă majoritate, şi in care bandele de pe stradă vorŭ impune Preşedintelui demisiunea, in ḑiua aceea d. Sadi Carnot se va convinge câtŭ temeiu póte sĕ punŭ pe durata celorŭ şépte anī ce i se promitŭ.“

„*La Gazette de France*“ scrie:

„Strada a triumfatŭ! Massele au raportatŭ victoriă! Ele au făcutŭ sĕ tremure Cameră şi Senatŭ. Frica a dominatŭ Congresulŭ. Partidele din stînga au lucratŭ de frică. N'a fostŭ unŭ momentŭ, in care Republicanii sĕ nu se fi gânditŭ la spaima ce li se insuflă. Demagogia parisiană, consciă de puterea sa, scie că e suverană chiar şi la Versailles, unde n'a aflatŭ cu cale sĕ se ducă. Ea a aşteptatŭ la Parisŭ actulŭ de supunere alŭ Congresului. Republicanī, generalulŭ Eudes (anarchistŭ) e mândru de voi. Elŭ e mândru de Consiliulŭ municipalŭ, care n'aştepta decâtŭ alegerea lui Ferry, pentru ca sĕ se transforme în Comitetŭ de salutŭ publicŭ. Elŭ e mulţumitŭ de hordele sale, carī au arătatŭ, ce e dreptŭ, destulŭ curagiu şi disciplină“.

„*La Patrie*“:

»Fără îndoială, alegerea acésta a datŭ Franciei unŭ începutŭ de satisfacţiune; căcī ea însemnéză sfêrşitulŭ unei magistraturī cufundate în ruşine; căcī ea rĕsbună moralitatea publică revoltată, nu atâtŭ in contra turpitudinilorŭ cunoscute de multŭ timpŭ, câtŭ mai multŭ în contra scandalurilorŭ ce le-au provocatŭ«.

»*Le Soleil*«, sub semnătura lui Paul Bosq, scrie: „Câtŭ pentru noi, suntemŭ veselī de norocul ce a datŭ peste Sadi Carnot. Elŭ e celŭ mai bunŭ omŭ. Aşa de exemplu elŭ nu e de locŭ veselŭ. Suntemŭ departe d'a afirma că elŭ va fi unŭ tristŭ preşedinte de Republică, dér acésta nu ne impedecă d'a mărturisi că avemŭ unŭ preşedinte tristŭ, iremediabilŭ tristŭ şi hipocondriacŭ. Acestŭ bărbatŭ onestŭ are totdeuna aerulŭ d'a se încovăia sub greutatea unei fatalităţī neîndurate. O melancoliă intensă e rĕspândită în tótă a sa persónă şi pare a face una cu elŭ. Acestŭ umorŭ negru îlŭ învĕlue ca într'o cutiă şi nu'lŭ slăbeşte de locŭ Şi încailea décă acéstă intristare atâtŭ de profundă ar prinde corpŭ în vr'unŭ discursŭ mişcătorŭ, séu ar produce câte-va schinteì de acea oratoriă, ce o găsimŭ la Ieremia plângêndŭ pe ruinile Ierusalimului. Dér nu! Oratoria lui Sadi Carnot pórtă doliu. Dênsulŭ când vorbeşte, la tribună séu fiă in orī-ce altŭ locŭ, totdéuna are aerulŭ d'a vorbi ca la marginea unui mormêntŭ. In loculŭ lui Brisson, pe care Republicanii l'au îndepărtatŭ, Sadi Carnot e incontestabilŭ chiămatŭ sĕ ducă doliulŭ Republicei şi s'o înmormênteze cu demnitate.“

»*L'Autorité*“ face următórea observare: „Buniculŭ lui Sadi-Carnot era unŭ omŭ de ceva valóre; de tata lui nu prea e mare lucru, câtŭ de actualulŭ Carnot, apoi chiar nimicŭ nu e. De vorŭ merge lucrurile totŭ astfelŭ, o sĕ ajungemŭ sĕ avemŭ preşedinte unŭ căţĕluşŭ, pe care o sĕ fimŭ nevoiţī sĕ-lŭ purtămŭ într'o cărucioră.«

„*Le Figaro*“ numesce pe Sadi-Carnot preşedintele cofetarilorŭ. Cu tóte că nu e mulţumitŭ de resultatulŭ alegerii dela Versailles, totuşī organulŭ monarchistŭ îşī esprimă dorinţa ca votulŭ datŭ pentru Sadi-Carnot sĕ fiă unŭ votŭ de conciliaţiune şi liniştire a spiritelorŭ. Cum e modestŭ, ii va fi de ajunsŭ sĕ sciă că lumea îşī are îndreptaţī ochii sĕi asupra lui, ca asupra unei astre polare, ce nu rĕspândeşte nicī lumină nicī căldură, dér care servă de călăuză navigatorilorŭ rătăciţī.“

*

»*Le Temps*« scrie: »Sadi-Carnot a apărutŭ ca porumbulŭ lui Noe, întrunindŭ asupra lui imediatŭ tóte voturile, tóte nuanţele cele mai accentuate şi cele mai divergente ale opiniunii republicane. Numele lui a produsŭ acestŭ acordŭ atâtŭ de doritŭ. Triumfulŭ lui nu e alŭ nicī unei fracţiunī politice.«

„*La France*“: „Alegerea lui Sadi-Carnot însemnéză că Parlamentele reunite n'au voitŭ sĕ acorde sufragiile lorŭ bărbatului politicŭ care representa idea autoritară.

„*La Justice*“: „O coteriă s'a încercatŭ sĕ grefeze pe crisa preşedenţială, pericululŭ unui rĕsboiu civilŭ în favorulŭ unui omŭ ultra impopularŭ în tótă Francia. Tactica acésta a fostŭ însĕ dejucată prin alegerea lui Sâdi-Carnot.“

„*La Nation*“: „Ferry e bătutŭ! Republica e salvată!“

„*Le Paris*“: „Sadi Carnot prinde în mânile sale frênele puterii, liberŭ de orĭ-ce angajamentŭ, susţinutŭ de stima generală.“

„*Le Mot d'Ordre*“ regretândŭ că nu s'a alesŭ Floquet ḑice: Republica are aḑĭ în fruntea sa unŭ republicanŭ de elită, unŭ patriotŭ şi omŭ cinstitŭ. Pentru aceste motive strigămŭ: „Trăiéscă Francia! Trăiéscă Republica.“

„*L'Evénement*“: „Fie, ca partida republicană, care şĭ-a strînsŭ erĭ rêndurile aşa de bine, sĕ rĕmână unită şi mâne în luptele pricinuite de intrigele personale şi ambiţiuuile parlamentare.“

„*Le Siècle*“: „Centenarulŭ Revoluţiunei celei mari se apropie. Franţa republicană simte o bucuriă patriotică când se gândesce sĕ celebreze acéstă dată memorabilă sub preşedinţa unui bărbatŭ, alŭ cărui nume ne aduce aminte cele mai glorióse suvenirĭ ale Revoluţiunii. Acestŭ nume i-a prinsŭ bine în trecutŭ. Elŭ este sinonimŭ cu victoria. Fie ca sĕ ne ataşeze de acestŭ sinonimŭ, déca va fi ca pacea sĕ fie turburată.

*

După ce amŭ vĕḑutŭ opinia câtorva ḑiare din cele mai de frunte, sĕ vedemŭ acum ce judecă însuşĭ noulŭ Preşedinte alŭ Republicei despre înalta misiune ce-lŭ aştéptă.

Unŭ redactorŭ dela „*XIX Siecle*“ întrebându-lŭ ce liniă de conduită politică are sĕ urmeze, Sadi-Carnot rĕspunse: „In alocuţiunea, ce am pronunţat'o imediatŭ după alegerea mea, ḑiseiu, că-mĭ voiu da tóte silinţele pentru a realisa concentrarea republicană. Prin urmare fiţĭ convinşĭ, că voiu lucra pentru consolidarea Republicei. Noi amŭ avutŭ a străbate o criză din cele mai penibile. Franţa a datŭ destulŭ timpŭ spectacolulŭ celorŭ mai regretabile scene. Acum sperezŭ însĕ, că de aicĭ înainte va începe o eră de prosperitate şi de linisce, mai alesŭ că spiritele au începutŭ deja sĕ se calmeze. E neapĕratŭ necesarŭ ca divisiunile de partide sĕ înceteze odată şi ca — mai repetŭ încă odată — uniunea sĕ se realiseze. Republicanii trebue sĕ formeze o singură şi mare familiă.“

Venindŭ vorba despre constituirea unui nou Ministeriu, Preşedintele adause: D-Ta scĭ că n'am aparţinutŭ nicĭ unui grupŭ parlamentarŭ. Intenţiunea mea este sĕ-mĭ compunŭ noulŭ cabinetŭ cu elemente recrutate din mai multe grupe ale stângii republicane. Acestŭ cabinetŭ va fi unŭ ministeriu de concentrare şi nu de combatare.“

Décă noulŭ preşedinte va urma astfelŭ, de sigurŭ că autoritatea Preşedinţiei Republicei francese se va restabili, căcĭ nu trebue sĕ uitămŭ unŭ lucru, că odată cu demisionarea lui Grévy, a demisionatŭ şi autoritatea Preşedinţiei în Franţa pentru multŭ timpŭ.

*Quidam.*

## Anti Românismŭ.

Sub acestŭ titlu, „Revista Politică“ din Suceava, dela 1 Decemvre, scrie următorulŭ articulŭ privitorŭ la înstreinarea numelorŭ proprii românescĭ din Bucovina:

Protivnicii Românilorŭ întunecau în timpurile trecute originea românéscă a numelorŭ proprie prin organele lorŭ subalterne, prin scriitoraşii de prin cancelarii şi de prin sate. Poruncĭ directe din partea guvernului din Cernăuţĭ, prin care s'ar demanda înstrăinarea numelorŭ proprie din Bucovina, nu cunóscemŭ din timpurile trecute. Ca sĕ se întêmple acésta, a trebuitŭ sĕ vină, cum se ḑice, era egalei îndreptăţirĭ a naţionalităţilorŭ. Deputaţii noştri votéză consequent cu guvernulŭ, pe când organele lui din ţéră lucră totŭ atâtŭ de consequent contra dorinţelorŭ şi intereselorŭ poporaţiunii românescĭ şi caută sĕ întunece şi sĕ ştérgă slabele urme ale românismului din Bucovina. In guvernulŭ ţĕrii din Cernăuţĭ se află ómenĭ, carĭ cutéză sĕ oprésca prin emise *scrierea românéscă a numelorŭ proprie românescĭ din ţéră.*

Veḑĭ emisulŭ consiliului şcolarŭ alŭ ţĕrii din 30 Augustŭ 1887 Nr. 1576. Acestŭ emisŭ demândéză înstrăinarea numelorŭ proprie din Bucovina, oprindŭ scrierea lorŭ românéscă. Agitaţiunile contrarilorŭ noştri pentru desromanisarea ţĕrii s'au incuibatŭ şi în consiliulŭ şcolarŭ alŭ ţĕrii şi cu ajutorulŭ acestui consiliu devinŭ şcolile, care suntŭ susţinute din sudórea nóstră, instrumente în mânile protivnicilorŭ noştri, căcĭ profesorii suntŭ siliţĭ prin ucazulŭ citatŭ mai susŭ, sĕ lucre contra sciinţei şi consciinţei lorŭ după dorinţele contrarilorŭ noştri naţionalĭ. Chiar profesorii românĭ suntŭ prin acelŭ ucazŭ obligaţĭ sĕ lucre pentru desromanisarea ţĕrii; ei suntŭ obligaţĭ a schimosi şi a falsifica numele copiilorŭ, a părinţilorŭ acestora şi a comunelorŭ, fiindcă aşa voesce eteria duşmanilorŭ noştri, a ómenilorŭ fără căpătâiu, carĭ înzadarŭ numai strică pânea ţĕrii, aducêndu-i daune în locŭ de folosŭ. Profesorii suntŭ siliţĭ a propaga minciuna în şcólă şi a ḑice copilului cu autoritatea lorŭ de ómenĭ învĕţaţĭ, cumcă copilulŭ nu se chiamă: *Ionŭ alŭ lui Ilie Blându din Margine*, ci: *Johann a Elias Blindu din Mardzina.*

Numai scrierea asta este profesorului ertată, prin numitulŭ emisŭ, deşi scrierea acésta este fără logică şi ridiculă din punctŭ de vedere sciinţificŭ, dér ea ascunde şi întunecă românitatea persónelorŭ şi a localităţilorŭ, prin urmare corĕspunde intenţiunilorŭ vrăşmaşilorŭ noştri. Este obiceiu în tótă lumea civilisată, că *numele proprie* nu se schimbă, ci se scriu în ortografia limbei, de care se ţinŭ. De aceea nu nume propriu grecescŭ, francesŭ, englezescŭ, ungurescŭ ş. m. d. se scrie neschimbatŭ în ortografia sa, şi orĭ şi cine l'ar scrie astfelŭ, ar trece de ignorantŭ şi s'ar face de risulŭ ómenilorŭ culţĭ. Ómenii culţĭ însĕ din consiliulŭ şcolarŭ din Cernăuţĭ poruncescŭ tocmai contrariulŭ dela ceea ce se usézǎ în tótă lumea cultă.*)

Ei facŭ acésta, pentru că suntŭ conduşĭ de motive politice anti-române şi nu potŭ suferi nimicŭ românescŭ. Domnii din consiliulŭ şcolarŭ nu vorŭ fi în stare sĕ dovedéscă, cum că sciinţa cere, ca numele proprie românescĭ sĕ nu se scrie romănesce; tocmai dela o corporaţiune, precum este consiliulŭ şcolarŭ, amŭ aştepta, ca sĕ nu se departeze de temeiurile sciinţifice şi sĕ nu lunece pe povĕrnişulŭ duşmăniei politice în contra Românilorŭ. Scimŭ de sigurŭ că nu toţĭ membrii consiliului scolarŭ, scimŭ că nu toţĭ au avutŭ scire despre emiterea lui, şi aşteptămŭ, că cei nepreocupaţĭ şi nestăpâniţĭ de ură în contra Românilorŭ vorŭ cere în şedinţa viitóre a consiliului scolarŭ cassarea acelui emisŭ nepotrivitŭ cu imparţialitatea şi autoritatea consiliului şcolarŭ; însĕ avemŭ scire absolută, că d-lŭ inspectorŭ însuşĭ a luatŭ parte la conceperea acestui emisŭ, ba bĕnuimŭ chiar, că D-sa este autorulŭ lui, şi tocmai Domniei Sale nu-i şede bine procedura acésta.

Décă D-sa nu scie sĕ scrie numele proprie corectŭ, precum dictéză sciinţa şi logica, de care ar trebui sĕ fie condusŭ unŭ inspectorŭ alŭ scólelorŭ bucovinene, apoi celŭ puţinŭ sĕ i lase pe alţii sĕ scrie, precum cere logica şi sciinţa. D-sa nu a contribuitŭ cu nimicŭ la sporirea culturei nóstre; nu înţelege nicĭ limba, nicĭ trebuinţele ţĕrii şi nicĭ nu s'a sîrguitŭ, ca sĕ le înţelégă. Este o daună fórte mare pentru ţéră, că celŭ mai importantŭ postŭ pentru instrucţiunea publică din Bucovina se ocupă de unŭ omŭ care nu cunósce nicĭ limba ţĕrii. In alte provincii austriace ar fi imposibilŭ sĕ funcţioneze unŭ inspectorŭ, care nu înţelege limba ţĕrii, căcĭ acésta înseamnéză a-şĭ bate jocŭ de instrucţiunea publică.

Nu ne îndoimŭ, că d-sa, ca omŭ cu minte, precum este, înţelege adevĕrulŭ acesta. Ar fi fostŭ decĭ consultŭ, sĕ nu intre în curentulŭ politicei duşmanilorŭ noştri. Décă unii profesorĭ cu sciinţă mai adâncă, decâtŭ domnulŭ inspectorŭ, începură a scrie numele proprie românescĭ cu ortografie românéscă, după cum cere sciinţa şi logica minţii sĕnĕtóse, eră nu cu ortografia bomăcéscă, leşescă etc., acésta nu se cuvenia sĕ-lŭ jignéscă pe d-lŭ inspectorŭ, din contră elŭ trebuia sĕ se bucure de acéstă îndreptare. Dérǎ acéstă bucuriă a fostŭ imposibilă la unŭ omŭ, care nu este condusŭ de principii sciinţifice.

Décă domnulŭ inspectorŭ, nainte de ce şĭ-a datŭ consimţĕmêntulŭ la emisulŭ consiliului scolarŭ contra scrierii românescĭ a numelorŭ proprie românescĭ din ţéră, s'ar fi consultatŭ cu unŭ omŭ de sciinţă, precum este de pildă d-lŭ profesorŭ Gartner, acesta de bună sémă l'ar fi lămuritŭ despre păcatulŭ sciinţificŭ comisŭ prin acelŭ emisŭ. Avemŭ representanţĭ în consiliulŭ şcolarŭ. Tăcé-vorŭ aceştia? Avemŭ în Cernăuţĭ o societate pentru cultura şi literatura poporului românŭ din Bucovina, a căreia datorinţă este sĕ privegheze, ca teritoriulŭ românismului sĕ nu se totŭ strîmtorescă şi cotropéscă de adversarii noştri; póte işĭ va ridica ea glasulŭ sĕu contra activităţii consiliului scolarŭ. Avemŭ deputaţĭ în Reichsrathulŭ din Viena şi în dieta din Cernăuţĭ, póte ti vorŭ vorbi aceştia! Avemŭ şi unŭ consistoriu metropolitanŭ in Cernăuţĭ, căruia i s'a relatatŭ, cumcă autorităţile scolare au opritŭ întrebuinţarea formei greco-orientale a numelorŭ de botezŭ în atestatele şcolarilorŭ, declarându-le de neoficiale şi ilegale. Dérǎ consistoriulŭ până aḑĭ nu a făcutŭ nimicŭ faţă cu acestŭ faptŭ. Latinulŭ ḑice: „Qui tacet, consentire videtur“; este aşa?

Prin înstrăinarea numelorŭ geografice, a numelorŭ de botezŭ şi de familii se învălesce ţéra întrégă într'o haină străină, de nu-i mai poţĭ cunósce românitatea ei. Apoi vinŭ învĕţaţii străinĭ şi facŭ dela formarea numelorŭ proprie conclusiunĭ la originea şi naţionalitatea din trecutŭ şi din presentŭ a locuitorilorŭ din ţéră. Se presupune adecă, că o ţéră nu póte fi românéscă în care numele geografice şi numele locuitorilorŭ nu suntŭ românescĭ. Străinii tăgăduescŭ caracterulŭ românŭ alŭ Bucovinei, dérǎ numele localităţilorŭ şi ale familiilorŭ le dau de minciună. Ei decĭ caută sĕ schimbe aceste nume, séu celŭ puţinŭ sĕ le dée prin scriere o faţă neromânéscă, pentru ca sĕ se presupune, că unŭ Românŭ nicĭ când nu-şĭ va scrie numele sĕu şi alŭ satului sĕu leşesce séu bomăcesce.

O face elŭ acésta, atuncĭ de sigurŭ, că nu mai scie romănesce, nu mai este Românŭ. Din ortografia străină a numelorŭ proprie se póte face conclusiune la o popo-

*) Totŭ aşa face şi stăpânirea ungurésca, maghiarisézǎ în modŭ volnicŭ tóte numele proprii nemaghiare, de te crucescĭ când le auḑĭ orĭ le cetescĭ schimonosite în ungaresce. — Red. „G. T.“.

---

## FOILETONŬ.

### Dicţionarŭ poporalŭ.

(Cuvinte românescĭ din jurulŭ Năsĕudului, de poporŭ grăite şi totŭ pentru poporŭ alcătuite.)

adunate de dascălulŭ Iuliu Bugnariu.

(Urmare.)

122. *Ţăgnire* (ca verbŭ şi subst.)=svierare, ţipare, strigare d. e.
Te bătea ca şi pe-o slugă
De ţăgneai ca unŭ dulău,
Şi apoi te păzia o strajă
Sĕ nu fugĭ din cobĕrlău!
123. *Dulău*=câne de oi,
124. *Ştrémpă* pl. ştrémpurĭ=bucată, piesă, dărabŭ d. e. n'am nicĭ unŭ ştrémpŭ de lemnŭ, adecă nicĭ o bucăţică.
125. *Intornocare*=împreunare, mestecare. De aicĭ verbulŭ a întornoca, a împreuna d. e. oile, vacile, boii etc.
126. *Cotănganŭ*=feciorandru; copilandru de 12—16 anĭ.
127. *Rĕvĕie*=unelte, instruminte, ciśigurĭ.
128. *Indĕrjire* (ca verbŭ şi subst.)=îmbuibare, eşire din piele.
129. *Hodrâncare*=scuturare d. e. corpulŭ.
130. *Ḑorjire* (ca verbŭ şi subst.)=frecare, frecătură.
131. *Foflâncare*=a-ţĭ îndoi spatele 'ncolo şi 'ncóce.
132. *Raşpău*=pilă. De aicĭ verbulŭ: a rĕspăluì=a pili
133. *Ţolfă*=muiere frumósă.
134. *Turjŭ*=copaciu (fag) mic şi rămuros ér în sens impropriu poporul mai înţelege sub „turjŭ“ şi pumnul d. e. ţĭ-a datŭ unŭ turjŭ, adecă unŭ pumnŭ.
135. *Stanişte*=loculŭ, unde stau vitele la améḑĭ.
136. *Hluzăie*=mulţime d. e. ce h'uzăie de ómenĭ a venitŭ pe capulŭ meu!
137. *Bulă* pl. bule=veşmêntŭ, haină. I-a aruncatŭ bulele 'n drumŭ!
138. *Năcladŭ*=lemnulŭ, pe care ilŭ punŭ pĕcurarii în dosulŭ focului.
139. *Pocladŭ* pl. pocláḑĭ=ţolulŭ, ce se pune pe cai — pe sub ta-niţă.
140. *Pricazŭ*=morbŭ, bolă d. e. în vite.
150. *Bgiţŭ*=smécŭ, unŭ mănunchiŭ de paie de ovĕsŭ, în vêrfulŭ căruia se află mai mulţĭ perĭ de cal înlănţuiţĭ, în scopulŭ d'a prinde paserĭ.
151. *Bulêndră*=haină, veşmêntŭ. In sensŭ impropriu sub „bulêndră“ se'nţelege cutare femeiă blăstămată.
152. *Şteahŭ*=gozŭ; pulvere, prafŭ, ţĕrnă.
153. *Şerpurelŭ*=şerpe micŭ; puiŭ de şérpe.
Cu dinţĭ de oţĕlŭ
A celui şerpurelŭ,
Ce stă 'n fântânică.
(Descântecŭ popor.)
154 *Bobotire*=a se umfla d. e. o bubă.
155. *Bonguţă* pl. bonguţe=insecte.
Mĕ ducŭ la împĕratŭ,
Că elŭ m'a chematŭ
Sĕ-i arĕtŭ bonguţele
Şi tóte musculeţele.
156. *Rêncăluiescŭ*=facŭ ca boii orĭ vacile, când se sparie de jăgănii.
157. *Boncăluiescŭ*. Veḑĭ „rêncăluiescŭ!“
Ce boncăluiescĭ
Ce rêncăluiescĭ
Frumuşică mică,
Vacă tinerică?
(Descântecŭ popor.)
158. *Morsocare* (ca verbŭ)=a frămênta; a sdrobi, a sfărîma,
In susŭ l'a ridicatŭ,
De pămêntŭ l'a datŭ,
In Coşŭ i-a intratŭ:
Carnea *morsocatu-i-o*,
Sangele bĕutu-i-o!
(Descântecŭ popor.(
159. *Andrele*=ósele grumadului.
160. *Bercŭ* pl. bercĭ=punticica nasului.
161. *Zuraiŭ*=larmă, sgomotŭ; sunetŭ.
De zuraiulŭ fiarĕlorŭ,
De plânsulŭ nevestelorŭ.
De aicĭ verbulŭ: a zurăi= a face sĕ sune.

rațiune străină séu la o necultură totală a Românilorŭ bucovinenĭ, carĭ nicĭ măcarŭ numele lorŭ nu-șĭ potŭ scrie romănesce. O ast-feliu de conclusiune nu ar fi nicĭ spre onórea, nicĭ spre folosulŭ Românilorŭ. Datorința nóstră este decĭ, să combatemŭ intențiunile protivnicilorŭ noștri naționalĭ, fiă ei chiar membri ai consiliului scolarŭ.

## SCIRILE ȚILEI.

Precum anunță foile din Clușiu, poporațiunea tĕrgușorului *Cojocna* e fórte neliniștită din causa comassațiunei ce se face acolo. Omenii se adună în cete și mai in fiăcare ți suntŭ incendiurĭ. Nu de multŭ li s'a datŭ focŭ provisiunilorŭ de fênŭ ale primarului Zabtulik. E vorba să se întărescă gendarmeria și să se trimétă soldațĭ la Cojocna. — Observămŭ aci, că prin comassare s'au comisŭ nedreptățile cele mai strigătóre la cerŭ în paguba bieților ţĕranĭ, de aci reinvierea turburărilorŭ agrare sub acestŭ „fericitŭ“ regimŭ!

—x—

Prin bugetulŭ ministeriului ungurescŭ de justiție pe anulŭ viitorŭ *se desființézā unŭ postŭ de președinte* la senatulŭ *curții de apelŭ* din *Tĕrgulŭ-Mureșului.*

—x—

In comisiunea pentru armată a camerei ungurescĭ desbătêndu se proiectulŭ de lege privitorŭ la *contingentulŭ recruțilorŭ și reservei întregitóre pe anulŭ 1888*, s'a întrebatŭ că ce e causa de numĕrulŭ recruțilorŭ fugarĭ e așa de mare, că calitatea materialului de recrutatŭ e atâtŭ de rea, că casurile de sinciungărire suntŭ atâtŭ de dese. Ministrulŭ honvețilorŭ a rĕspunsŭ: numĕrulŭ celŭ mare de fugarĭ provine din causa emigrii din comitatele de susŭ la America și din comitatele de graniță ale Ardélului în Valahia; în privința relei stărĭ fisice a tineriiorŭ recruțĭ, guvernulŭ va căuta a inlătura rĕulŭ dispunêndŭ prin lege ca recrutarea să se facă la etatea de 21 de anĭ; relativŭ la casurile de sinciungărire, e de observatŭ că ele s'au împuținatŭ de când s'a luatŭ dispozițiunea, ca cei ce se sinciungărescŭ să fiă fără esceptiune înșiruițĭ la honvețĭ.

—x—

In *Clușiu*, centrulŭ kulturegyletului ardelénŭ, nisce hoțĭ au furatŭ 500 metri sîrmă de telefonŭ care lega banca de creditŭ de acolo cu depositulŭ.

—x—

In casarma din *Timișóra* s'au bolnăvitŭ greu deunățile 12 infanteriștĭ de tifusŭ și 3 din ei au și murită. Medicii au constatatŭ, că acéstă bólă a provenitŭ din apa cea rea de bĕutŭ, deórece fântâna din casarmă a fostŭ inveninată prin scursura dela gunoiu.

—x—

Din Cohalmŭ se scrie către „Sieb. Deutsch Tgbltt“ cu data 5 Decemvre: *„Comunele nóstre suntŭ espuse esecuțiunilorŭ de dare fără nicĭ o considerațiune.* Nu de multŭ a trebuitŭ să trécă peste capulŭ mai multorŭ comune aceste esecuțiunĭ, dintre care e de amintitŭ mai alesŭ comuna Felmerĭ. Se scie că acéstă comună încă nu s'a pututŭ recrea de daunele elementare de mai nainte, și în primăvéra acestui anŭ unŭ incendiu cum plitŭ a nimicitŭ edificiile economice a 80 de economĭ. De vr'o ertare de dărĭ erarulŭ n'a vrutŭ să scie și așa executorulŭ de dare, după o energică activitate de două țile a scosŭ 700 fl. dărĭ restante din acele sĕrmane comune. Ce ridicatŭ s'o fi simțindŭ esecutorulŭ prin astfelŭ de succesŭ în consciința puterei sale! Dér numĕrat-a elŭ și lacrĕmile ce au cursŭ pe acei florinĭ de dare? Inregistrat-a elŭ în registrulŭ de dare și svĕcnirile de mâniă și de consternare cu care au fostŭ însoțite acele plățĭ? Și comunicat-a elŭ superiorilorŭ sĕi, cum în multe casurĭ au trebuitŭ să adune contribuabilulŭ banii și că unii au trebuitŭ să-șĭ vêndă o parte din pămêntŭ, numai să nu pérdă mai multŭ? Nu credemŭ că a făcutŭ acésta. Și apoi ce-i pasă statului décă unŭ posesorŭ de pămêntŭ își vinde pămêntulŭ sĕu? Noulŭ posesorŭ de asemenea va trebui să plătéscă darea, și statulŭ n'are nicĭ o daună. Dér e în avantagiulŭ lui a ajuta să se creeze unŭ proletariatŭ economicŭ prin colectarea dărilorŭ fără nicĭ o considerațiune? Nu credemŭ!«

—x—

Cetimŭ în „Budapester Tagblatt“ din Pesta Nr. 338 dela 4 Decemvre n. sub titlulŭ *„O casă comercială solidă“*: Orĭ ce amicŭ alŭ unei puternice desvoltărĭ a vieții nóstre comerciale trebue să se umple de satisfacțiune vĕțêndŭ, că la lumea comercială din capitală se înșirуescŭ noi factorĭ, carĭ prin administrare vrednică și soliditate netăgăduită își dobândescŭ stima publicului în mĕsură totŭ crescêndă. Din acestŭ motivŭ e pentru noi o plăcută datoriă a constata, că firma *Justinianŭ M. Grama*, care ne este de 15 anĭ cunoscută din Brașov și care dela 1 Ianuarie s'a stabilitŭ în capitală, deja în acestŭ timpŭ și-a câștigatŭ și aci renumele de escelentă soliditate și de stima, de care s'a bucuratŭ în loculŭ activității sale de mai nainte. Firma Justinianŭ M. Grama cultivă esclusivŭ vêndarea *en gros* de celŭ mai bunŭ petroleu; biurourile ei (Waitzner-Boulevard 16) oferă tabloulŭ interesantŭ și atrăgĕtorŭ alŭ unei case comerciale care, purtată prin încrederea publicului, se bucură de o numerósă clientelă și de o sănĕtósă prosperitate. Orĭ-cine, fiă aci, fiă în provincia, care se adreséză în afacerĭ către acéstă firmă, e totdéuna mulțămitŭ prin marfă fórte fină și prin servițiu fórte realŭ“. Nu putemŭ decâtŭ să ne bucurămŭ de acestŭ frumosŭ testimoniu ce i se dă unei firme române de către străinĭ.

—x—

Firma H. Wolf din *Oravița*, care esistă de aprópe 25 anĭ, a datŭ falimentŭ cu unŭ pasivŭ de 18—20,000 fl.; activulŭ e de abia 6000 fl.

**Corni**, Noemvre 1887.

Onorabilă Redacțiune! »Gazeta Transilvaniei« fiindŭ cea mai cetită fóia în publiculŭ romănŭ, sunt convinsă că nu va refusa a primi în colónele sale unele scirĭ despre afacerile scolastice ivite icĭ colea în comunele locuite de Românĭ, cu atâta mai vĕrtosŭ că scopulŭ la care țintescŭ astfelŭ de corespondințe nu póte fi altulŭ decâtŭ stîrnirea simțului de progresŭ, și în casulŭ de față trețirea unui interesŭ viu față de edificiile scolastice pretutindenea unde nu cumva din o causă séu alta, să nu ţĕcă din nepăsare, s'ar fi neglijeatŭ acelea, séu dóră ar fi țăcêndŭ acele locașurĭ ale muselorŭ în stare mundară séu aprópe de ruinare, și carĭ localitățĭ nu mai potŭ fi suferite în starea lorŭ desolată, ci e urgentă trebuință, să se renoiască acestea, ca unŭ nou fenice din cenușă, spre încăperea fiilorŭ poporului nostru, pretutindenea din darulŭ lui Dumnețeu înmulțitŭ în numĕrŭ și care înseteză după lumină și înaintare în seculŭ acesta atâtŭ de cultivatŭ.

Astfelŭ de idei mĭ-au datŭ îndemnulŭ să dau publicitații instalarea a două case scolare gr. cat. prin actulŭ Sânțirei solemne a acelora după ritulŭ nostru gr. cat. întêmplată în luna Noemvre a. c in parochia matre Corni și filia acestuia Ciuta, situate în comit. Selagiului, Diecesa gr. cat. a Gherlei, predându-le astfelŭ destinației lorŭ, sub purtare de grijă în viitorŭ a senatelorŭ scolare respective așețându-le acelea.

Voiu înse cu permisiunea On. Redacțiunĭ a descrie astădată istoriculŭ scurtŭ alŭ edificărei, respective adoptărei scólelorŭ acestora singurŭ din motivulŭ desfășuratŭ în fruntea acestui articulŭ.

Cu finea anului 1885, ca preside alŭ senatelorŭ scolare din parochia mea și filia ei mĭ-a succesŭ a'mĭ convinge membrii senatelorŭ școlare, în ședința primă ținută cu dênșii, despre neajunsele și necorĕspunderea caselorŭ scolare din comunele încredințate păstorirei mele sufletescĭ; m'am nisuitŭ a le arĕta cum are să fiă edificiulŭ unei case scolare ca să corĕspundă scopului, făcêndŭ asemĕnare la casele lorŭ ce le au unii, largĭ și vederóse, câtŭ de comodŭ se póte sĕvĕrși în acelea orĭ-ce lucrare, care pretinde puterea organelorŭ tactului și a vederei, precum și exhalația corpurilorŭ se perde în casă spațiósă fără ceva efectŭ stricăciosŭ sănĕtății etc. S'a recomandatŭ apoi până la evidență axioma că: „cine voiesce scopulŭ, acela trebuie să voiască și mijlócele«, și cumcă nicĭ celŭ mai dibace învĕțătorŭ nu póte face progresŭ în o casă scolară necorĕspunțĕtóre de locuință nicĭ barem pentru celŭ mai sĕrmanŭ omŭ. Urmarea déră a fostŭ a se sufulca la lucru numai decâtŭ, a se procura spesele, a se coaduna materialulŭ recerutŭ pentru clădirea din nou a scolei în o comună, în cealaltă érășĭ pentru adaptarea, lărgirea scólei nesuficiente spre a încăpé școlarii respectivĭ. Și harŭ Domnului! că pe lângă inviațiunile părintescĭ date poporenilorŭ ambelorŭ acestorŭ comune din partea Pr. On. d nŭ Ioanŭ Gallŭ, prot. tractualŭ, pe lângă străuințele ambelorŭ senate școlare, câtŭ și din impulsulŭ ajutoriuțelorŭ mărinimóse incurse, mai suplinindŭ cu repartiția dela poporenii respectivelorŭ comune: étă că după binecuvêntarea rituală s'au predatŭ usului publicŭ ambe edificiele scolare.

Spre a puté susține scólele gr. cat. ca religióse séu confesionale, se recere ca atâtŭ edificiulŭ scólei câtŭ și mobiliarea dinăuntru să corespundă; la din contră cu devalvarea jurisdicțiunei bisericescĭ, la cea civilă, suntŭ amenințate a se preface în scóla comunale, care catastrofă fiindŭ fatală pentru scólele gr. cat. e de lipsă ca umĕrŭ la umĕrŭ să conlucre inteligința civilă cu cea bisericéscă spre ridicarea de timpuriu a scólelorŭ nu cumva în periculŭ aflătóre. *G. C.*

NB. Chiar când încheiam acéstă corespondență, Duminecă în țiua Arhanghelilorŭ séra intre 9—10 óre, a arsŭ scóla gr. cat. din comuna vecină Bicațŭ cu alte trei case dimpreună, prefăcêndŭ în cenușă tótă recolta de bucate și de fênŭ atâtŭ a învĕțătorului V. Draganŭ, câtŭ și a celorŭ trei proprietarĭ de casă. Norocŭ intre alte fatalitățĭ că a scăpatŭ cu vitele în viață. — Idem.

## SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. a »Gaz. Trans.«)

PARISŬ, 10 Decemvre. — Goblet a refusatŭ a forma cabinetulŭ. Președintele republicei Sadi-Carnot a propusŭ lui Fallières să formeze cabinetulŭ. Fallières a primitŭ misiunea și păstréză în cabinet pe Rouvier, Flourens și Ferron. Celelalte portofoliurĭ suntŭ încă neocupate. Fallières continuă tractările, cu tóte astea constituirea noului cabinetŭ înainte de Duminecă orĭ Lunĭ nu e de așteptatŭ.



Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ Dr. Aurel Mureșianu.

Olurile zurăindŭ,
Cisme roșii tropotindŭ...

162. *Șugarŭ*, șugărelŭ=omŭ cu pĕru alburiu, adică nicĭ albŭ, nicĭ galbĕnŭ.

Unŭ turcŭ tinerŭ, frumușelŭ,
La sprâncene șugărelŭ,
Părea trasŭ printr'unŭ inelŭ.

163. *Ciuntare*=gătare, finire, sfĕrșire, sĕvĕrșire, tăiare.

164. D'oi, d'ali, dolemi de mine=cuvinte carĭ esprimă ideia de melancolie și duioșie. Aceste cuvinte (esclamărĭ) le întêlnimŭ fórte adeseorĭ în poesia poporală și cu deosebire în balade.

*D'oi* măicuță dulcea mea,
Mărită pe Bogița etc.
séu:
D'ali soră sorióră
Născută, crescută 'n ţéră
Păngă apa lui Vióră etc.
séu:
Mĕ duseiu după căline,
Dolemĭ de mine,
Și'ntêlnii două copile,
Dolemĭ de mine etc.

165. *Avamŭ*, avă nitŭ=omŭ sĕracŭ, mișelŭ.

166. *Vĕggoteiu*=vijŭ, moșneagŭ, omŭ bĕtrânŭ cu unŭ piciorŭ afară și cu unu în grópă.

167. *Tĕrjire*=alegere, desimpreunare d. e. caprele din oi. Tĕrjesce țĭ căprițele
Și lasă-țĭ oițele;
Că-sŭ mai slabe la mulsóre,
Dér mai bune la tunsóre!

168. *Siriu*=feliu, neamŭ; asĕmĕnare.

A făcutŭ mama făcutŭ
Unŭ pruncuțŭ de siriu mai micŭ etc.

169. *Tărtoșală*=plăcintă orĭ păne lată, lată. De aicĭ adjectivulŭ „tărtoșŭ“= latŭ, tĕmpitŭ.

170 *Tărlețŭ*=turmă mică d. e. oi, porcĭ, vițeĭ etc.

171. *Gidăluiescŭ*=spălŭ, curățescŭ; împodobescŭ, chitescŭ. — Ce te mai gidăluescĭ atâta, că sciu că n'o să mergĭ în cununie!

172. *Bĕrăiescŭ*=alegŭ mnei dintre oi.

173. *Diplă*=ceteră, violină.

174. *Diplașŭ*=ceterașŭ, musicantŭ.

Steluțele călărașĭ,
Ér' luceferii diplașĭ.

175. *Ciondănire*=lovire; ciocnire; sfădire.

176. *Sclipuire*=câștigare; procurare.

177. *Stângĕrescŭ*=lipsescŭ de păreche d. e. am doi boi și pe unulŭ lŭ vêndŭ. De aicĭ cuvêntulŭ »stângeriŭ=fără păreche.

178. *Jubredŭ*=omŭ suptŭ și la trupŭ și la față.

179. *Zagaboiu*=larmă; cioroborŭ.

180. *Lêncă*= sumanŭ lungŭ — până pe călcâiŭ.

190. *Cârțarŭ*=iedŭ orĭ mnelŭ mai tinĕrŭ de unŭ anŭ.

191. *Șvancă*=jintiță dulce și subțire.

192. *Pogmete*=găteje uscate de pusŭ pe focŭ — Acest cuvêntŭ se folosesce cu deosebire de pĕcurarĭ

193. *Boldișŭ*=uritŭ, chiorâșŭ, se uită bildișŭ, adecă chiorâșŭ. preste umĕrŭ.

194. *Boromețŭ*=cașŭ próspĕtŭ, sfărmatŭ mĕruntŭ și mestecatŭ cu zărŭ acru de oi.

195. *Jântuită*=laptele ce iese din cașŭ dupăce odată se stórce zărulŭ.

196. *Cocârtiță*=cașŭ dulce mestecatŭ cu jântuitŭ. — E de observatŭ, că cocârtița este o mâncare fórte nutritivă.

197. *Motocină*=bolfă, umflătură.

198. *Cătușă*=lemnulŭ, care să află așețatŭ d'asupra protapului — la vêrfŭ — pentru d'a se înțepeni. mai tare jugulŭ.

Săniușă cu cătușă,
Dragă-mi-i leira cu gușă:
Când pășesc hărcăiesce,
Eu gândescŭ, că mĕ tușesce,
Bat-e o Dómne și-o trăsnesce!

199. *Năsbâcă*=nĕcazŭ; neplăcere, supĕrare,

(Va urma)

### Cursulŭ la bursa de Viena
din 7 Decemvre st. n. 1887.

| | | | |
|---|---|---|---|
| Rentă de aurŭ 5% . . . | 98.35 | Bonurĭ croato-slavone . . | 104 75 |
| Rentă de hârtiă 5% . . | 84.40 | Despăgubire p. dijma de vinŭ ung. . . . . . . | 99.75 |
| Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare . . . . . . . | 149.75 | Imprumutulŭ cu premiu ung. . . . . . . . . | 124 50 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (1-ma emisiune) . . . | 95 10 | Losurile pentru regularea Tisei şi Segedinului . | 123.— |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (2-a emisiune) . . . . | — — | Renta de hârtiă austriacă | 79.90 |
| | | Renta de arg. austr. . . | 81.80 |
| | | Renta de aurŭ austr. . . | 110 50 |
| Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ung. (3-a emisiune) . . . . | — — | Losurile din 1860 . . . | 134 20 |
| | | Acţiunile băncei austro-ungare . . . . . . . | 875 — |
| | | Act. băncei de creditŭ ung. | 281.25 |
| Bonurĭ rurale ungare . . | 104.25 | Act. băncei de creditŭ austr. | 275.50 |
| Bonurĭ cu cl. de sortare | 104 25 | Argintulŭ —.— Galbinĭ împărătescĭ . . . . . | 5.94 |
| Bonurĭ rurale Banat-Timişŭ . . . . . . . . . | 104 25 | Napoleon-d'orĭ . . . . | 10.— |
| Bonurĭ cu cl. de sortare | 104 25 | Mărcĭ 100 împ. germ. . . | 61.70 |
| Bonurĭ rurale transilvane | 104 65 | Londra 10 Livres sterlinge | 126 89 |

### Bursa de Bucurescĭ.
Cota oficială dela 19 Noemvre st. v. 1887.

| | Cump. | vênd. |
|---|---|---|
| Renta română (5%). . | 93½ | 94½ |
| Renta rom. amort. (5%) . | 96— | 97— |
| » convert. (6%) . | 91— | 92— |
| Împr. oraş. Buc. (20 fr.) | 34— | 36— |
| Credit fonc. rural (7%) . . | 105— | 106— |
| » » » (5%) . | 91¾ | 92¼ |
| » » urban (7%) . . | 103— | 104— |
| » » » (6%) . | 96— | 97— |
| » » » (5%) . . | 87½ | 88½ |
| Banca naţională a României 500 Lei | —— | —— |
| Ac. de asig. Dacia-Rom. | —— | —— |
| « » » Naţională | —— | —— |
| Aurŭ contra bilete de bancă . . | 14.¼ | 15.— |
| Bancnote austriace contra aurŭ. . | 2.03 | 2.04 |

### Cursulu pieţeĭ Braşovŭ
din 8 Decemvre st. n. 1887.

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| Bancnote romănescĭ . . . . | Cump. | 8.55 | Vênd. | 8.57 |
| Argint romănesc . . . . . . | » | 8.50 | » | 8.52 |
| Napoleon-d'orĭ . . . . . . . | » | 9.96 | » | 9.98 |
| Lire turcescĭ . . . . . . . . | » | 11.27 | » | 11.30 |
| Imperialĭ . . . . . . . . | » | 10.26 | » | 10.29 |
| Galbenĭ . . . . . . . . . | » | 5.87 | » | 5.90 |
| Scrisurile fonc. »Albina» 6% . | » | 101.— | » | 102.— |
| » » » 5% . | » | 98.— | » | 99.— |
| Ruble Rusescĭ . . . . . . . | » | 110.— | » | 111.½ |
| Discontulŭ . . . | » | 7—10% pe anŭ. | | |









## *Avisŭ d-lorŭ abonaţĭ!*

Rugămŭ pe d-nii abonaţĭ ca la reînoirea prenumeraţiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ şi numerii de pe făşia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii ce se abonéză din nou sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ şi sĕ arate şi posta ultimă.

Décă se ivescŭ iregularităţĭ la primirea ḑiarului onor. abonaţĭ suntŭ rugaţĭ a ne încunosciinţa imediatŭ prin carte postale, ca în câtŭ depinde dela noi, sĕ se delătureze.

*ADMINISTR. „GAZ. TRANS.“*

Tipografia ALEXI, Braşovŭ.